

Fallen
Crest
1

Valvoor
JOU

T I J A N

1

Het was vrijdag, twee uur 's nachts. Mijn twee beste vriendinnen zaten dronken te gieren van het lachen op de achterbank van mijn auto. Met een zucht van opluchting reed ik het tankstation binnen. De benzinemeter van mijn Corolla stond dik in het rood en ik maakte me al kilometers lang zorgen dat we langs de kant van de weg zouden belanden. Voor mijn auto was dat nog niet zo'n ramp, maar lopen met Lydia en Jessica? Dat kon ik niet aan, niet met die twee.

Alsof ze mijn gedachten las, ramde Lydia haar elleboog tegen mijn achterhoofd. 'O, Sam!' Onderdrukt geproest. 'Sorry, ik wilde niet...' Opnieuw schoot ze in de lach.

Jessica sloeg haar handen om de stoel naast me en leunde naar voren. 'Gaan we nog naar een ander feest? Asje-asje-blijft?'

'Nee.' Ik maakte mijn gordel los en stapte uit.

Zij haastten zich ook naar buiten, of dat probeerden ze tenminste. Lydia struikelde en schampte in haar val de buitenspiegel. Jessica tuimelde erachteraan en leunde met haar volle gewicht op Lydia's schouders zodat ze overeind bleef, terwijl ze zijwaarts over haar heen stapte.

Van je vriendinnen moest je het hebben.

'Waarom niet? Het is de laatste vrijdag van de zomerva-

kantie. Kom op, Sam!’ drong Jessica aan.

Lydia kwam overeind en trok haar rok en shirtje recht. Toen haar tieten weer goed zaten en haar rokje haar kont weer bedekte, amper trouwens, keek zij me ook smekend aan. ‘Dat is toch leuk? Kom op nou! Ik weet nog een feest. Van FC Public.’

Vliegensvlug draaide Jessica zich naar haar toe. ‘O, jaaaaaa!’

Samen stuiterden ze op en neer. Wapperende rokjes, strakke shirts en bruine krullen die alle kanten op vlogen.

Een lange lok zwiepte in mijn gezicht. Ik sloeg hem weg. ‘Ik breng jullie naar huis, meiden. Jullie zijn straalbezopen.’

‘Nou ja, wat ben jij saai vanavond!’ jammerde Lydia.

Jessica fronste en gooide haar haren over haar schouder. ‘Ja, inderdaad. Wat is er met je?’

‘Heb je ruzie gehad met Jeffrey?’ Lydia bewoog haar wenkbrauwen op en neer. Meteen lag ze weer in een deuk.

Ik trok mijn rot-op-gezicht.

Ze rolden met hun ogen.

Opeens stak Lydia haar neus in de lucht, waarschijnlijk had ze de geur van tankstationpizza’s opgevangen. Haar maag knorde en samen gingen ze ervandoor, springend en giechelend omdat ze zo dronken waren.

Ik leunde tegen mijn auto en keek ze na. Terwijl de tank van mijn auto volliep met benzine, speelde Jessica’s vraag door mijn hoofd. Of er iets met me was? Ik zuchtte. Niets aan de hand, behalve dan dat mijn hele wereld die middag op zijn kop was gezet.

Ik zag weer voor me hoe mijn moeder me had aangekeken toen ik die middag thuiskwam van Jessica. We hadden allemaal zo’n zin gehad om uit te gaan. Zelfs ik. Ja, Jeffrey was een klootzak, maar wel een leuke. En hij wilde meer. Ik speelde met de gedachte om vanavond voor het eerst met hem naar bed te gaan.

Hij was nu al drie jaar mijn vriendje. Ook al kon hij een zak zijn af en toe, schijnbaar was hij nog steeds gek op me. En ik op hem. Maar hoewel mijn moeder vrolijk met de een na de ander in bed was gedoken voordat ze zwanger werd van mij, wilde ik haar voorbeeld niet volgen. Daarom deed ik het rustig aan met Jeff. Maar vandaag had ik, toen ik thuis was gekomen om me klaar te maken voor het feest 's avonds, vlinders in mijn buik gehad.

Die waren in één klap verdwenen toen ik de voordeur opendeed. Overal stonden stapels dozen en daartussen zat mijn moeder, in haar zijden ochtendjas met een halfllege fles wijn naast zich, haar gezicht nat van de tranen. Toen ze mij zag forceerde ze ondanks haar betraande gezicht een stralende glimlach. 'Hé, liefje.' Hik. 'Hoe gaat-ie?'

Ik liet de deur los, die met een klap achter me dicht sloeg. 'Wat is er gebeurd?'

'O...' Ze zwaaide nonchalant met haar hand. 'Niks. Je hoeft je nergens zorgen over te maken.'

'Waar hoef ik me geen zorgen over te maken?'

'Het komt wel goed met ons.'

Ik had me tot dan toe niet verroerd. Mijn tasje hing nog aan mijn arm. 'Mam, wat is er gebeurd?' Zelfs in de keuken stonden dozen. In de gootsteen stonden twee lege wijnflessen.

'Jij en ik, liefje. We redden ons wel.'

'Waar is pap?'

Haar handen hielden stil. Ze was een doos aan het dichtplakken geweest, maar nu hield ze hoorbaar haar adem in.

'Mam?'

Ze dronk de rest van haar wijn op en viel bijna achterover.

Toen de fles op de grond stond, probeerde ik het opnieuw: 'Mam, wat is er aan de hand?'

'Ikbenverliefdopiemandandersen... enwegaanwegbijjevader.' Ze hikte weer en veegde over haar gezicht.

'Wat?'

Ze haalde diep adem. 'Ik... We gaan weg bij je vader.'

Vanbinnen schreeuwde ik het uit. Ik balde mijn handen tot vuisten en wilde me op haar storten. Ik wilde haar in elkaar beuken, maar ik deed het niet. In plaats daarvan plofte ik neer op de bank en liet haar woorden op me inwerken. Ze was verliefd op iemand anders. Ze wilde bij hem zijn. Dat had ze tegen mijn vader gezegd en hij had ons eruit gegooid. Morgen zouden we bij die vriend van haar intrekken.

‘Wie is het?’

‘Hè?’ Met ogen vol tranen keek ze me aan.

‘Wie?’

Na een zachte snik fluisterde ze: ‘James Kade.’

‘James Kade?’

Ze knikte en veegde met haar arm langs haar gezicht. ‘Hij heeft twee zoons van jouw leeftijd, liefje. Misschien ken je ze wel.’

Ze kennen? Iedereen kende die twee, Mason en Logan Kade. Hoewel ze rijk waren – hun vader was eigenaar van de vijf fabrieken waar de welvaart van de hele stad van afhing – zaten ze toch gewoon op Fallen Crest Public High, de openbare highschool. Ze hadden naar Fallen Crest Academy kunnen gaan, de particuliere highschool waar de meeste rijke kinderen op zaten – en ik, omdat mijn vader coach was van het footballteam daar – maar zij hadden daar niet voor gekozen. Dat had een hoop opschudding veroorzaakt.

En nu moest ik bij hen gaan wonen?

Terwijl ik naar mijn moeder staarde, die zat te snikken alsof zij de bedrogen partij was, verschrompelde er iets in mijn binnenste. Ik wilde nooit zo worden als mijn moeder. Nooit. Helaas betekende dat voor Jeff dat ik nog heel lang geen seks met hem zou hebben.

Nadat ik het grootste deel van de middag en avond bezig was geweest met het pakken van mijn spullen, had ik Lydia en Jessica opgehaald. Jeff was niet blij geweest toen ik hem op het feest had verteld dat ik er nog altijd niet klaar voor was om met hem naar bed te gaan. Hij gedroeg zich als een eikel.

Niet bepaald verrassend. Hij gooide twee biertjes achterover, vloekte een paar keer... en dumpte me. 'Zoek het uit, ik kan wel iets beters krijgen. Je bent niet de enige chick hier.' En weg was hij. Zijn spijkerbroek laag op zijn heupen, een flesje bier in zijn hand, zijn haar nonchalant rechtop.

Ik had met mijn ogen gerold en was op zoek gegaan naar mijn vriendinnen. Jeff zou wel weer terugkomen. Maar ik was op een punt aanbeland waarop ik betwijfelde of het me nog wel iets kon schelen of hij dat deed of niet.

Een SUV stopte op de tankplek naast me. Eerst lette ik er niet op; ik was verzonken in mijn rampzalige dagdromen. Toen schreeuwde er iemand, en ik kwam met een schok terug in de werkelijkheid.

Vier jongens stapten uit het voertuig. Twee van hen liepen langs me heen.

Ik hield mijn adem in.

'Laat verrekken, man. We kunnen beter naar Molly gaan,' zei een van hen, die op de schouder van zijn vriend leunde. Hij gooide zijn hoofd achterover en schaterlachte. Zijn bruine krullen dansten. Hij had er duidelijk zin in. 'Daar krijg je wel de kans om te scoren. Beloofd.' Nog zo'n uitzinnige lach en de twee gingen de shop binnen.

Mijn handen verstrakten om het vulpistool. Ik kon mijn ogen niet van hem afhouden. Logan Kade, mijn aanstaande huisgenoot. Terwijl ik door het raam naar hem keek, lachte hij om iets wat zijn vriend zei.

Binnen zagen Lydia en Jessica wie er in het andere gangpad stonden. Ze haastten zich naar hen toe en begonnen te flirten. De vriend leek geïnteresseerd, maar Logan bekeek hen verveeld en liep weg om ergens anders in de winkel iets te pakken.

Ik had de broers Kade nog niet echt van dichtbij meegeemaakt, maar ik wist wel van alles over hen. Logan zat in zijn een-na-laatste jaar van highschool, net als ik. Mason was een

jaar ouder en zat in zijn senior jaar. Ze waren allebei knap. Van Mason werd gezegd dat hij ruim één meter vijfentachtig was. Verder was hij gespierd en breedgebouwd. Hij was niet voor niets verdediger in zijn footballteam. Logan had een smallere bouw en was een paar centimeter korter.

Ik snoof vol zelfspot. Ongelooflijk dat ik al die dingen wist. Terwijl ik in gedachten mijn vriendinnen uitschold om hun eeuwige geroddel, wierp ik een blik achterom naar de SUV en bevroor toen ik in twee groene ogen keek.

Mason stond ook te tanken en had me blijkbaar de hele tijd in de gaten gehouden.

Ik slikte moeizaam en merkte amper dat mijn tank vol was. Het lukte me niet om mijn blik van hem los te rukken.

Logan was zonder meer knap, maar hij kon niet tippen aan zijn oudere broer. Nu begreep ik waarom er zo veel geroddeld en gefluisterd werd over de broers Kade. De haartjes in mijn nek gingen recht overeind staan en mijn ogen waren verwickeld in een strijd met die van Mason.

Wegkijken was simpelweg geen optie.

Zijn vriend liep om de SUV heen en ging naast hem tegen de wagen geleund staan. Allebei keken ze naar me. De vriend begon te lachen en sloeg zijn enkels over elkaar. Toen zei hij iets, en Mason grijnsde zelfingenomen naar me.

‘Hier, Mase. Condooms met karamelsmaak.’ Logan stak springend de tankplaats over en maakte een dansje, waarna hij zijn broer een doosje aangaf.

Ik had niet moeten blijven kijken, maar ik kon er niets aan doen. Ik was gefascineerd door de broers. Logan bewoog zijn hoofd op de maat van de muziek die uit de speakers van het tankstation schalde, terwijl Mason mij nog steeds aanstaarde.

Op dat moment beseftte ik dat hij wist wie ik was.

Ik haalde diep adem en voelde mijn knieën knikken. Wat had ik gedaan? Hád ik iets gedaan? Toen moest ik denken aan mijn moeder tussen al die dozen, met tranen in haar ogen en een halflege wijnfles naast zich.

Fuck off, jullie, dacht ik. En die vader van jullie ook!

Mijn moeder was geen heilige, dat wist ik heus wel. Maar ze was nu al zeventien jaar samen met mijn vader. En nu had ze hem belazerd? Nu had ze opeens besloten dat we bij haar nieuwe vriend en zijn gezin zouden intrekken?

Fuck off, allemaal!

Mijn blik werd harder.

Masons ogen vernauwden zich.

Voordat ik mijn blik afwendde en naar binnen ging om te betalen, lachte ik spottend naar hem. Even later kwam ik in mijn eentje naar buiten; Lydia en Jessica gingen nog even naar de wc.

Mason passeerde me op weg naar binnen om te betalen. Hij droeg een zwartleren jasje, een zwart shirt en een zwarte spijkerbroek. Zijn zwarte haren waren kortgeknipt. Als in trance keek hij me aan. Zijn jasje streek langs mijn arm, zo dicht liep hij langs me. We draaiden ons allebei om om de ander aan te kijken.

Een moment lang stond mijn hart stil. In zijn ogen las ik net zo'n intense haat als ik voor hem voelde.

Fuck hem!

Ik grijnslachte hatelijk naar hem en zag dat de boodschap was overgekomen, want hij kneep zijn ogen samen voordat hij met zijn schouder de winkeldeur openduwde.

Zuchtend ging ik naar mijn auto om op Lydia en Jessica te wachten. Logan en hun vrienden zaten in de SUV ergens om te lachen. Toen rinkelde het belletje van de winkeldeur en verstijfde ik. Ik wist wie er naar buiten kwam.

Ik keek op, ik kon niet anders, en ving Masons blik. Veel te dicht bij mijn auto aarzelde hij even, alsof hij van plan was om te blijven staan. Ik richtte me op, klaar voor wat hij ook zou gaan zeggen, maar op dat moment stopten er twee auto's met piepende banden vlak bij ons.

Masons hoofd schoot omhoog. 'Wat nou, verdomme?'

'Hé, losers!' Een gast kwam schreeuwend en vloekend van-

af een van de auto's aanrennen met een rokend voorwerp in zijn hand.

'O, jesus!'

'Mason!'

Logan en zijn vrienden waren in een oogwenk uit de auto gesprongen, en Mason stormde langs me heen.

Geschrokken keek ik hoe Logan het rokende ding uit de handen van de kerel rukte en Mason en de twee vrienden een paar kerels uit de eerste auto trokken. Logan gaf het rokende ding aan zijn broer, die het aanpakte en het in de lege auto smeed. De portieren van de andere auto vlogen open, waarop de inzittenden eruit kwamen rollen. Daarna kwam er nog een rokend voorwerp tevoorschijn. Logan gooide het in de tweede auto.

De twee vrienden waren op een paar jongens aan het inslaan. Mason en Logan begonnen met de rest.

Het duurde niet lang voordat de auto's vol rook stonden. Vlak daarna zag ik een vlammetje opflakkeren. 'O nee!' mompelde ik bij mezelf en ik rende naar de winkel. Ik gooide de deur open en gilte: 'Lydia, Jessica, naar buiten, nú!'

Vlug kwamen ze aanlopen van achter uit de winkel. Verbijsterd keken ze me aan. 'Sam, wat is er?'

Ik greep Lydia stevig bij haar arm en sleepte haar mee. 'We gaan.'

Jessica kwam achter ons aan, maar bleef halverwege staan. Met grote ogen staaarde ze naar wat er voor haar neus gebeurde.

Ik duwde Lydia de auto in en draaide me om. 'Maak dat je wegkomt! Die auto's ontploffen zo!' riep ik naar de jongens.

De vrienden van Mason en Logan hoorden me en hielden op met vechten. Eerst pakten ze Logan vast, daarna sleepten ze met z'n drieën Mason uit het gevecht. Woede flitste over zijn gezicht, maar toen Logan iets in zijn oor zei, haastte hij zich naar zijn SUV. Terwijl hij instapte ontmoetten zijn ogen heel even de mijne.

Ik haalde mijn schouders op en duwde Jessica achter Lydia aan mijn auto in. Daarna ging ik vlug achter het stuur zitten. In een mum van tijd waren we weg.

Alles was razendsnel gebeurd.

Lydia en Jessica zaten verbluft op de achterbank. 'Niet te geloven wat er net is gebeurd!'

'Wat is er net gebeurd?'

'Logan Kade is zo lekker,' riep Jessica.

'Logan? Heb je Mason dan niet gezien? Ik zou het zo met hem doen,' zei Lydia. Ze kreunde. 'Ik wil nu naar bed om over hem te dromen. Waarom zitten ze niet bij ons op school?'

Jessica grinnikte. 'Omdat die gasten van FC Public stoerder zijn, hoorde ik. Ze wilden niet naar een school voor mietjes.'

Lydia wuifde zich koelte toe. 'Whatever. Ik laat me overplaatsen.'

Plots klonk Jessica serieus. 'Denk je dat het op het nieuws komt, wat er net is gebeurd?'

Lydia haalde haar schouders op. 'Ik weet alleen dat we nu niet zomaar naar huis kunnen. Sam, alsjeblieft, alsjeblieft, alsjeblieft, gaan we nog naar een ander feest? Ik wed dat ik weet waar zij heen gaan.'

Ik zette hen af bij het feest en reed naar huis.

2

Het hele weekend was ik bezig met inpakken en verhuizen. Het huis van de Kades was naar mijn idee helemaal geen huis. Het was een enorme villa met pilaren aan de voorkant en een fontein en een wenteltrap in de hal. En dan die keuken! Die leek gemaakt voor een restaurant. Er was zelfs een chef-kok, Mousteff, een man met een beweeglijke snor en vlezige handen. Mijn moeder stelde ons aan elkaar voor, terwijl ze met haar hand zwaaide als een first lady die een rondleiding geeft in het Witte Huis. Vlak voordat we de keuken uit liepen, keek ik achterom. Mousteff stond een vleesmes te slijpen en knipoogde naar me.

Voor de eigenlijke verhuizing had James Kade een verhuisbedrijf ingehuurd, maar zijn zoons en hijzelf hielpen ook een handje. Mason en Logan liepen langs me heen, tilden dozen op en namen ze mee naar binnen. Ik keek niet naar hen en zij niet naar mij. We zeiden ook helemaal niets tegen elkaar.

De enigen die praatten waren mijn moeder en James. James was een lange slanke man met witgrijs haar. Hij had vriendelijke blauwe ogen, maar hij keek me niet één keer aan, ook niet toen hij achter mijn moeder aankwam, zijn hand op haar onderrug legde en zachtjes in haar oor zei: 'Analyse,

vrienden van me hebben ons uitgenodigd om iets te komen drinken vanavond.'

Ze lachte stralend naar hem, draaide zich om en klapte in haar handen. 'O, wat leuk! Ik wil dólgraag je vrienden leren kennen.'

'Mitchell en Malaya Smith. Hij is de eigenaar van Smith Telephones, dat bedrijf hier in de stad.'

Terwijl ze een hoek omgingen, hoorde ik mijn moeder ademloos vragen: 'Denk je dat Malaya het leuk zou vinden om een keer 's middags thee te gaan drinken? Het lijkt me enig om een paar van de andere vrouwen te ontmoeten.'

Ik snoof. Alsof mijn moeder welkom zou zijn bij die club. Mijn telefoon trilde in mijn zak: Lydia wilde 's avonds naar een feest. Niet lang daarna kreeg ik ook een berichtje van Jessica, en een uur later stuurde Jeff me een bericht waarin hij zijn excuses aanbood voor zijn gedrag van gisteren.

Ik negeerde ze allemaal en liet me op mijn nieuwe kamer langs de muur omlaaggliden. Het stond er vol dozen. Er was een bed waar wel vijf mensen in pasten en tegen de muur aan de overkant stonden twee banken. Ik had mijn eigen appartement. Misschien hoefde ik helemaal niemand meer te zien.

Was het maar waar!

Die avond waagde ik me één keer buiten mijn kamer. Ik had kramp in mijn maag, dus had ik iets te eten nodig om hem te kalmeren. Terwijl ik de weg naar de keuken probeerde te vinden, dreunde het geluid van een televisie ergens uit een kamer. Het lokale nieuws deed verslag van een bom-aanslag op auto's. 'Twee auto's stonden in brand bij een tankstation in Fallen Crest. De auto's waren eigendom van twee tienerjongens, leerlingen van Roussou High School. Het incident wordt gezien als een op de lange lijst van geweldplegingen tussen Fallen Crest Public High School en Roussou High School. Hun footballteams zijn aartsvijanden en binnenkort is er een onderlinge wedstrijd. De lokale overheid vreest dat er nog lang geen eind zal komen aan

de aanhoudende rivaliteit tussen de twee scholen. Sidney?’

Logan stond op van een bank en zette de tv uit. Op het moment dat hij zich omdraaide, zag hij mij in de gang. Ik liep vlug door, maar zag nog net iemand anders op de bank zitten. Toen ik de gang naar de keuken had gevonden, keek ik achterom. Mason en Logan liepen samen de andere kant op. Allebei droegen ze een spijkerbroek die laag op hun heupen hing en een T-shirt.

Dat was die avond mijn enige contact met andere menselijke wezens. Zelfs Mousteff was weg.

Zondagochtend werd ik vroeg wakker. Ik rolde om en keek op mijn telefoon. Lydia en Jessica hadden me de hele avond geprobeerd te bellen. Jeff had een paar keer een bericht gestuurd, maar daar was hij om vijf uur 's ochtends mee opgehouden. Mijn telefoon ging weer. Het was negen uur. Ik bedacht dat Jessica en Lydia helemaal niet naar huis waren gegaan als ze me nog steeds probeerden te bellen. Ik zette het toestel uit. Gapend ging ik overeind zitten.

Die middag ging ik naar huis om te kijken of we alles hadden meegenomen wat we nodig zouden hebben, of, liever gezegd: wat mijn moeder nodig zou kunnen hebben. Ze was in staat om me voor allerlei kleine dingen heen en weer te sturen en ze zou niet rusten voor ze haar zin had. Niet dat ik dat zo erg zou hebben gevonden, maar haar timing was altijd nogal beroerd.

Toen ik boven had rondgekeken en aan de keuken was begonnen, hoorde ik de voordeur opengaan. ‘Pap?’

Hij kwam mijn kant op en bleef in de deuropening staan. Hij droeg zijn trainingsjasje in de kleuren van het footballteam van onze school, rood en zwart. ‘Hé, lieverd.’

Ik gebaarde om me heen. ‘Ik kijk even of we niks vergeten zijn.’

Hij trok een gek gezicht. ‘Je bedoelt of Analise niks vergeten is.’

‘Ja...’

Opnieuw grimaste hij.

Ik beet op mijn onderlip. 'Eh... pap. Je was er niet gisteren.'

'Nee...' Hij streek met zijn hand over zijn gezicht. 'Het leek je moeder beter dat ik uit de buurt bleef dit weekend. Ze had geen behoefte aan gênante ontmoetingen.'

'O.'

Hij glimlachte geforceerd. 'Bevalt je nieuwe thuis?'

'Mijn nieuwe thuis?' Ik fronste. 'Dit is nog steeds mijn thuis.'

Hij keek de andere kant op.

'Toch?'

Zijn kaken verstrakten. 'Je moeder vindt het beter dat je bij haar woont.'

'Maar... hoezo? Jij bent mijn vader, daar verandert niks aan.'

'Ik zie je regelmatig op school, lieverd.'

'Pap!'

'Ik moet gaan. Vanaf vandaag trainen we ook weer op zondag. FC Public wordt lastig aanstaande vrijdag. We spelen tegen hen, weet je. Je nieuwe...'

Ik kneep mijn ogen halfdicht en gooide eruit: 'Mijn nieuwe wat? Huisgenoten? De zoons van mijn moeders vriend? Ze zijn helemaal niks van me.'

'Ja, nou, het kan nooit kwaad om nieuwe vrienden te maken, Samantha.'

Ik kromp in elkaar bij het horen van mijn volledige naam. Die gebruikte hij alleen als ik hem teleurgesteld had. In de zeventien jaar van mijn leven was dat maar een paar keer voorgekomen.

'Ik zie je op school, lieverd.' Hij liep langs me heen en gaf me in het voorbijgaan een klopje op mijn schouder. Nadat de achterdeur achter hem dicht was gevallen, slaakte ik een beverige zucht en viel neer op een stoel.

Mijn hele leven lag overhoop.

Toen ik terugkwam in het mausoleum, zat mijn moeder

op het terras in de achtertuin. Ik moest erlangs om bij de trap naar mijn kamer te komen. Ze zag me en riep: 'Hoi, liefje. Wat heb je vandaag gedaan?'

James zat naast haar, maar toen ik naar buiten liep stond hij op. 'Neem mijn stoel maar, Samantha.'

Hoewel ik chagrijnig keek, wapperde hij met zijn hand naar de stoel en lachte beleefd naar me, voordat hij in het huis verdween.

Mijn moeder keek me stralend aan. 'Ga lekker zitten, dan kunnen we even kletsen.'

Ik ging zitten en keek haar kwaad aan.

Ze schoof een kopje koffie naar me toe. 'James heeft er nog niet van gedronken. Neem jij zijn kopje maar. Je houdt toch zo van koffie?'

Ik negeerde die vraag. 'Ik ben naar huis geweest vandaag.'

'Liefje, dit is nu je thuis.' Fronsend keek ze in de richting van de zee. Om de tuin lag een hek, maar via een poort kwam je op een pad naar het strand. 'Vind je het hier niet prachtig?'

'Ik heb pap gezien.'

Ze tilde haar kopje op. 'Ik ben dol op thee.'

'Sinds wanneer?'

'O, Samantha, wat kun je toch raar doen soms. Ik heb thee altijd lekker gevonden.'

'Je bent al sinds ik klein was verslaafd aan cafeïne.'

'Ja, nou, ik probeer te minderen. Thee is veel beter voor je.'

'Is James ook beter voor je?'

Ze draaide van me weg.

'Is hij dat, mam?'

'Dus je hebt je vader gezien?' Haar stem werd harder. 'Het was niet de bedoeling dat hij er zou zijn.'

'In zijn eigen huis?'

'Ik heb hem gevraagd om weg te blijven. Ik wist dat je vandaag terug zou gaan om te zien of we overal aan hadden gedacht.'

‘Mocht ik hem niet zien dan?’

‘Het is het beste zo, Samantha.’

‘Voor wie? Voor jou? Hij is mijn vader.’

Ze klopte op mijn arm en leunde achterover met het kopje in haar hand. ‘Je ziet hem op school. Je schoolgeld wordt gewoon doorbetaald.’

‘Waarom zou dat niet zo zijn?’

‘We gaan scheiden, liefje. Je weet toch wel dat bepaalde dingen dan veranderen.’

‘Ja,’ zei ik vinnig, ‘hele families zelfs.’

Haar mondhoeken gingen omlaag. Zorgvuldig zette ze haar kopje op het schoteltje. ‘Ik ben jouw familie, Samantha. Jij en ik, dat blijft altijd, maar nu heb ik James. Je moet Mason en Logan leren kennen. Het zijn heel aardige jongens.’

‘Ken jij ze dan?’

‘Ja.’ Ze keek me aan. ‘Ik heb ze een paar keer ontmoet.’

‘Wanneer?’ Mijn maag draaide om. Mijn handen omklemden de leuning van mijn stoel.

‘Het afgelopen jaar. We hebben wel eens samen gegeten.’

‘Het afgelopen j^áár?’

‘Ik heb je verteld dat ik weg ben bij je vader. Het ging al heel lang niet goed tussen ons, Sam. Ik weet dat je dat hebt gemerkt, ook al heb je nooit iets gezegd. Je zou meer moeten praten, liefje. Dat is gezond.’

‘Heb je pap een j^áár lang belazerd?’

Ze zuchtte. ‘Ik heb hem niet –’

‘Een jaar, zei je. Je bent een jaar vreemdgegaan.’ Ik boog me voorover. ‘Wist pap dat?’

Ze rolde met haar ogen. ‘Alsof je vader zo’n heilige was! Om een huwelijk goed te houden moet je een team zijn. David was al jaren haast nooit thuis. Misschien moet je hem eens vragen waarom hij zo vaak de hort op was. Of is je dat niet opgevallen?’

‘Hij is footballcoach. Logisch dat hij vaak weg is.’

‘Het footballseizoen duurt niet het hele jaar, liefje. Word

eens wakker voordat je met beschuldigingen gaat strooien.’ Haar stem klonk vlijmscherp.

Ik schoof achteruit in mijn stoel. ‘Het kost veel tijd. Soms zijn er twee trainingen op een avond. Ze zijn alweer met de trainingen op zondag begonnen. Trainen doen ze het hele jaar door, mam. Het is een particuliere school; football is hartstikke belangrijk. Ik weet precies hoeveel uur ze daarmee bezig zijn. Jeff zit al drie jaar in het team.’

Ze zuchtte opnieuw. ‘Jij en die Jeffrey. Die relatie met hem is niet goed voor je, Sam. Zijn vader is monteur en zijn moeder werkt als caissière bij de supermarkt. Er zit geen toekomst in.’

Ik schoot rechtop. ‘Ik ga niet met hem trouwen!’

‘Ik ken jou, Samantha. Je gaat al sinds het eerste jaar van highschool met hem om. En zelfs mij is het opgevallen dat hij je bedriegt.’

Ik lachte wreed. ‘Je hebt gelijk, mam. Dat zie jij natuurlijk meteen. Cheats herkennen elkaar van een afstand. Gefeliciteerd dat je bij dat speciale clubje hoort.’

Ik stoof naar binnen, maar bleef meteen staan. Mason en Logan zaten samen aan tafel en keken naar me. Ik keek terug en vloog daarna naar boven. Binnen de kortste keren had ik me omgekleed en mijn iPod gepakt. Toen ik weer beneden kwam, waren ze weg. Het deed er niet toe. Niets deed er meer toe.

Ik rende de oprit op en bleef rennen. Hardlopen was voor mij altijd een manier geweest om stoom af te blazen, en dat was het nog steeds.

Ik ging pas naar huis toen het al donker was en ik nauwelijks nog op mijn benen kon staan. In huis was het doodstil. Griezellig. Mijn voetstappen echoden door de gangen.

Opeens hoorde ik mijn moeder roepen vanuit de eetkamer: ‘Ben je weer begonnen met hardlopen?’

Ik bleef staan in de deuropening. Het zweet droop van me af en ik verwachtte dat ze zou gaan zeggen dat ik de vloer vies maakte of zoiets.

Ze zuchtte en stond op. ‘Dat zou me niet moeten verba-
zen, neem ik aan.’

Ik veegde het zweet van mijn gezicht.

‘Ik heb gegeten met James en de jongens. Ze vroegen naar
je. Ik heb gezegd dat je kwaad op me was. Maar doe me een
plezier, Sam, eet iets vanavond. Je bent weer mager gewor-
den,’ zei ze. Daarna liep ze de gang in.

Ik salueerde in de richting van haar rug en stak vervolgens
mijn middelvinger op. Ik rolde met mijn ogen en ging naar
mijn kamer. Nadat ik had gedoucht, zette ik mijn telefoon
aan. Hij begon aan één stuk door te piepen. Jessica en Lydia
waren op een feest met een kampvuur. Geen bericht van Jeff.
Ik zette het ding weer uit en kroop in bed.

De eerste dag van het schooljaar zou dodelijk vermoeiend
zijn. Ik wist nu al dat het hele jaar dodelijk vermoeiend zou
worden. Dit weekend was alvast een daverend begin geweest.

www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *Fallen Crest High*

© 2013 Tijan Meyer

Voor deze uitgave:

© 2021 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Marie-Louise van Dongen

Omslagafbeelding: iStockphoto

Omslagontwerp: Miriam van de Ven

Grafische verzorging: Zeno

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5559 8 (e-book 978 90 261 5560 4)

NUR 285,302